

Töltő – Ifjúsági hétvége Nagykanizsán

2010. május 28-30-án

került megrendezésre a Töltő hétvége a nagykanizsai Nagylevelű Farsangcsapat fiataljainak szervezésében. A program főcíme: feltámadás Istenben és kizárólag a Vele. Vendégek voltak főként a kecskeméti fiatalok, de több helyről is érkeztek még résztvevők, például Szegedről, Budapestről, Gyuláról. Választott programokon vehettek részt a Kanizsára látogatók.

Pénteken

közvetlenül jöttünk a fiatalok, nevezetesen mindenki. A vacsora után, amiről

mindenki

saját maga gondoskodott, szombatkezdő ünnepség kezdődött, majd a "Nagy Érték" színház kiegészült. Közben több zenekar, énekeltek, illetve kiegészült az esti alvásra. Sokan beszélgettek, és igazán jó hangulat alakult

ki. Az esti takaróval aztán mindenki eltette magát szombatra.

Voltak, akik

kint aludtak sátorban, de többben bent, az imaházban kerestek maguknak helyet.

Szombat

reggel háromnegyed hétkor

volt az ébredés, bár sokan jóval korábban felkeltek. A reggeli főként

hozott

ennivalóval. Ünnepséggel kezdődött a nap, majd a Gondolatébredés kiegészült. Itt a műsorok között volt a téma.

Több csoportban vettünk részt a lelkészi, így mindenki elmondhatta a

váleményét a

tanulmányról, amit a fiatal beszélgetésszervezők segítettek. A tanulmány

befejezésével

ismét ünnepség, és rövid színdarab kiegészült az istentisztelet előtt.

Dolezsár

Zalánknak volt a bababemutatója, ami igen vderő-tő látványt jelentett.

Szolgálatok kiegészültek, a kecskeméti ünnepséggel és prázáival kiegészültek, a

kanizsaiaktól szintén ünnepségszolgálatot lehetett hallani, és egyből ünnepes

és

prázai szolgálatot hallgathattak meg a jelenlévők. Kormos Tivadar

tartotta az

istentiszteletet, olyan történeteket mesélt, amik megfogták a

társaságot.

Közvetlenül

ébredés, majd pihenő után bibliai keretmesés tóra kiegészült, ahol több

csapatnak

különböző feladatokat kellett végrehajtania az állomásokon. Többek

közvetlenül

találkozhattunk a farizeus és a vámszedő történetével, Jézus tanításával

az

alázatosságáról, vagy a közlési fió pldatával. Visszaérve szombatot

zárunk,

és a vacsora elfogyasztására került sor.

Az esti program filmnézős bõl állt, egy igen megható filmet vetettek le, aminek a címe az "Ézsdott kezek" volt. Egy agysebészről szót, aki több gyermek életét mentette meg. Filmnézős után csoportos játékokat játszottak a mágnobren levők, ilyen volt az éjszakai beugrás is. Ezeket mindenki nagyon élvezte, sok nevetéssel, barátságos hangulatban. Takarodás után mindenki elment aludni, felcsúve a - sajnós - utolsó napra.

Vasárnap reggel hatkor volt az ábrestõ, reggeli után 9-tõl lett kibõrelve a tornaterem. Nemcsak lelki, hanem fizikai feltõtõsrõl is gondoskodtak a szervezõk. Nagy csapatra lettünk osztva, és bajnokságot játszottunk. Lehetett riplabdázni, kidobásat játszani vagy focizni. Mindenki nagyon élvezte ezeket a játékokat. Délig tartott a sportolás, utána siettünk vissza a gyülekezetbe - ahol már bent állt a kecskeméti busza - az utolsó kérésre ebédre. Ebd után bõcsõzkodás, amikor is kényes szemmel indottuk otjukra a kecskeméti fiatalokat. A programból már csak a pakolás és a takarás maradt hátra. Gyert vóget a nagykanizsai Tóltó hõtvege.

Véleményem szerint, nagyon jó volt ez a pár nap. A kanizsaiak nagyon kedvesek és barátságosak voltak velünk. Mindig gondoskodtak programról, hogy senki ne unatkozzon. Mindig volt mit csinálni, és senki nem maradt éhen sem. Bár sokan messze lakunk egymástól, mégis van, aki ísszetart minket, és ez a valaki Jézus, aki nálkál ez a hõtvege nem jöhetett volna létre. Jól lesz együtt a mennyben lenni, ahol soha nem kell elválni egymástól. Dicsõség és hála Istennek!

Á

Marosán Boglárka